

p. Venyš hotový scénář

Pan Venyš se narodil v březnu 1940 v Uhříněvsi. Jeho otec zemřel pár měsíců před jeho narozením. Jeho matka se znovu provdala za velkostatkáře. Pan Venyš měl i vlastního koníka. Po únoru 1948 ho komunisté i s jeho rodinou vystěhovali ze statku do zubožené chýše.

„Chtěl jsem jít na obchodní akademii, ale místní komunisté mi nedovolili. Protože jsem byl syn kulaka, to byl můj nevlastní otec, tak jsem byl trestán celou tu dobu, co tu byli komunisti.“

Panu Venyšovi nebylo dovoleno odmaturovat a ani se nemohl přihlásit na vysokou školu a musel začít pracovat v bance.

„Já když jsem přišel do banky, tak ten ředitel a ten kádrovák se divili, že nemám ukončenou školu, že jsem neměl vysvědčení. Tak se mě ptali a tak jsem jim řekl celou tuto příhodu, to byli takzvaní staří komunisté, to byli správní chlapíci, šli za ideály, které nebyly špatné. Řekli ne, ne, ne soudruhu tohle mi zařídíme, tohle se nesmí dít a oni odjeli na ústřední výbor strany do Prahy a tam to postupně vyjednali.“

Panu Venyšovi bylo umožněno odmaturovat pod podmínkou, že nepůjde na vysokou školu. Musel nastoupit na vojnu na Slovensko. Tam se spřátelil s tamějším důstojníkem, který mu pomohl nastoupit na Univerzitu Karlovu v rámci slovenské kvóty. Zde studoval obor afrikanistiky, během uvolnění v 60. letech odjel studovat do Ameriky, tam se také seznámil se svou budoucí ženou.

„Po dvouletém studiu v Americe jsem se vracel jako potencionální pracovník na ministerstvu zahraničí.“

„Do Prahy jsem přijel 20. srpna, slavný den vstupu sovětských vojsk, v sedm hodin večer a v jedenáct hodin tady začali přistávat sovětská letadla, tak já jsem byl čtyři hodiny ve svobodné zemi a potom už jsem byl v okupované zemi.“

Kvůli normalizaci společnosti se však pracovníkem na ministerstvu zahraničí nestal. Pan Venyš přednášel na Karlově Univerzitě afrikanistiku a orientální vědy, ale protože jeho výklad neodpovídal ideologii marxismu-leninismu, musel Univerzitu Karlovu opustit. Jelikož nebylo moc lidí se stejným vzděláním, byl vybrán radou OSN na expedici do pralesa do Libérie. Během této expedice za 33 dní objevil na 4000 domorodců.

„Vrátili jsme se po těch 33 dnech a byli jsme velice oslavováni, protože jak mi potom řekl jeden ten pracovník OSN, že v podstatě se neodvážil nikdo s námi jít, protože předpokládali, že nás v první nebo druhé vesnici nás tam někde pohrbí.“

Díky dobrému výsledku byl vybrán na další mezinárodní projekty. Pan Venyš se vždy řídil jednou zásadou a to touto.

„Pokud se setkáš v životě s cestou, která nemá žádné překážky, tak si buď vědom toho, že ta cesta nikam nevede.“

